

Գուրգեն Մահարի

Թե ունեի ես մեղքեր

Թե ունեի ես մեղքեր, քավե՛լ եմ վաղուց,
Թե անմեղ եմ հալածվել, մի՛ նայիր խոժոռ,
Չէի՝ վերջին երգիչը Պատնասյան թաղում,
Բայց անունս աղոտվեց օրերի փոշում...
Ա՛խ, քո կրակը մնաց սրտում իմ անմար
Երկի՛ր, ես քո երգերը պահեցի անգիր...
Լոկ դու եղար պատվանդան մարմար առ մարմար,
Եղար հզոր հենասյուն հանգի ու կյանքի...
Հիմա քեզ մոտ եմ նորից, ի՛նչ երգ, ի՛նչ գարուն,
Վերադարձե՛լ եմ առույգ, թեպետ և փոշոտ...
Թե ունեի ես մեղքեր, քավե՛լ եմ վաղուց,
Թե անմեղ եմ հալածվել, մի՛ նայիր խոժոռ...